

[Glistrup]

dette land, der findes i L 254 af 12. april 1988. Her har vi løsningen, som skal gennemføres til november.

Og når man så har læst denne facitliste, vil man også vide, hvorfor Fremskridtspartiets afstemninger i dag vil blive en gang siksak. Først vil vi stemme nej til underændringsforslaget, så vil vi stemme ja til ændringsforslaget, og så vil vi stemme nej til det beslutningsforslag, der formentlig vil være identisk med det, vi lige har stemt ja til. Det vil man eventuelt kunne lave nogle morsomme tegninger om på bagsiden af Berlingeren. Men slalomløb er nu ikke altid det dårligste, man har.

Og lad mig så begynde at fortælle lidt om de tre zikkaker med z:

Det første er jo, hvorvidt vi i ændringsforslaget skal indsætte den håbløse ordning, som daværende arbejdsminister Svend Auken gennemførte, og som har 10 års fødselsdag i dag, om, at man skulle have alt det dér med arbejdstilbud til langtidslidende, og den ordning blev så forringet i april 1985 med Det Radikale Venstres hestehovtryk på denne lovgivning i form af, at nu skulle de knageme også have uddannelsesstilbud. Det vil vi ikke have med. Væk med alt det fra hr. Svend Aukens og hr. Niels Helveg Petersens fortid!

Nu er den sidste jo da heldigvis blevet økonomiminister, så nu skal han også se på økonomien, hvad han ikke har gjort før i sin tilværelse, og derfor vil vi ikke have disse led ind i ændringsforslaget.

Men så kommer den næste afstemning, og den vil derefter reelt gå ud på én eneste ting, nemlig om man skal blande Landsarbejdsnævnet ind i dette problem. Og her er forholdet jo det, at Landsarbejdsnævnet er et af de utallige hundrede bureaukratiske omsvøbsdepartementer, hvorigennem organisationerne har fået indflydelse på, hvad der sker i dansk politik. Bevares! Selvfølgelig skyldes det, at vi ligger så skævt, som vi nu ligger, udelighed i denne folketingsaal, men tomrummet er altså blevet udfyldt af interesseorganisationerne, og deres indflydelse vil vi meget gerne have sparket dér østover, hvor den hører til, hvor man fattiggør samfundet med alverdens kommissærer og andre bureaukratiseringer. Det gælder også Landsarbejdsnævnet, og derfor er vi tilfredse med, at ændringsforslaget i forhold til beslutningsforslagets tekst indebærer én eneste ting,

nemlig at vi bliver af med det Landsarbejdsnævnet i denne forbindelse. Det er en god og positiv ting bare at få det nedlagt jo før jo bedre, for så er det væk.

Men når vi nu siger, at vi stemmer for ændringsforslaget, må vi af hensyn til vore venner i SF tilføje, at vi stemmer modsat den måde, SF ødelagde landbrugets forhold på i onsdags, nemlig efter hvad der står i de pågældende forslag sammenlignet med, hvad der ellers ville være alternativet. Vi stemmer ikke, som SF gjorde i onsdags – hvorved de fik væltet et væld af gode ændringsforslag – ud fra, hvad vi i den højtravende ideologi helst vil opnå, når tusindårsriget oprinder engang og alt muligt er i orden. Derfor er vi så inderligt ligeglade med, at bemærkningerne til det ændringsforslag, som vi stemmer ja til, er aldeles forfejlede og forker-te på et hvilket som helst punkt. Hver en sætning, der står i bemærkningerne til det ændringsforslag, er aldeles tåbelig, men hovedet, det er godt, for nu at tale Sven Dufva-sprog. Det er faktisk således, at vi er glade for at få Landsarbejdsnævnet væk.

Jeg forstår af formandens tilkendegivelse i går, der også gælder for i dag, at vi allerede her under ændringsforslagene kan tale om forslaget som helhed.

Så kommer vi til, hvordan vi vil stemme til forslaget som helhed. Det vil jo, som bl.a. fru Lilli Gyldenkilde allerede har sagt, komme til at koste statskassen flere penge, og vi er bestemt ikke indstillet på, at statskassen skal betale flere penge, specielt da ikke efter at vi nu har måttet betale den pris, at statskassen aldeles overflødig skal lænses for et tocifret milliardbeløb, for at vi kan få . . . jamen, hr. Kaj Poulsen, det var det, resultatet af afstemningerne vedrørende lovforslag L 27–L 30 tidligere på dagsordenen gik ud på, at statskassen aldeles overflødig skal lænses for tocifrede milliardbeløb. Det må selv hr. Kaj Poulsen kunne forstå, og han skal ikke ryste på sit hoved, for det er sandheden.

Den pris måtte vi altså betale, fordi Folketinget ikke kunne bekvemme sig til at lave en samlet løsning af landbrugsforholdene allerede i september-oktober sidste år, hvor vores forslag til det lå på bordet. Men regeringen skulle tøve ganske unødigt i disse 10 måneder, før den kom med landbrugsforslagene, og så må vi sige: Hvad der nu er tabt på den historie på grund af